

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/437/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114219151
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114219151.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO 47 233 516 proti odporcovi: S. K., bytom A. XXX, A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie 710,12 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 16C/142/2014-36 zo dňa 10. februára 2015 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,69 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia v sume 118,98 Eur k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa podanou žalobou od odporcu domáhal zaplatenia sumy 710,12 Eur spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 20.07.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom nesplateného úveru. Uviedol, že s odporcom uzavrel dňa 20.03.2009 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8400018757, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 1.659,70 Eur. Poskytnutý úver sa odporca zaviazal splatiť v 30 mesačných splátkach po 101,41 Eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára. Odporca sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke číslo 1. Do uplatnenia práva navrhovateľa, t. j. do okamžitej splatnosti úveru zaplatil len sumu 2.332,18 Eur. Vedľajší účastník na strane žalovaného v podaní zo dňa 13.11.2014 vzniesol námietku premlčania. Právne vec súd prvého stupňa posúdil podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 44 ods. 1,2, § 451 ods. 1, 2, § 565, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 107 ods. 1, 2 Obč. zákonníka. Z vykonaného dokazovania (predložená karta klienta) mal súd za preukázané, že navrhovateľ poskytol odporcovi dňa 20.03.2009 peňažné prostriedky vo výške 1.494,29 Eur. Ďalej súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že odporca zaplatil navrhovateľovi splátky v rôznych výškach celkovo sumu 2.332,18 Eur, pričom poslednú úhradu vykonal dňa 15.03.2011. Občiansky zákonník v ustanoveniach § 451 a nasledujúce upravuje otázku bezdôvodného obohatenia, ktoré vychádza zo základnej zásady občianskeho práva, a to zákazu obohacovať sa na úkor iného. Ak k vráteniu neoprávnene získaných majetkových hodnôt nemôže dôjsť v rámci konkrétneho právneho vzťahu medzi účastníkmi konania podľa príslušných

ustanovení, ktoré sa na daný právny vzťah aplikujú a ak neprichádza do úvahy ani zodpovednosť za škodu, nastupuje medzi účastníkmi povinnosť vydania bezdôvodného obohatenia. V zmysle § 457 Občianskeho zákonníka sú v tomto prípade navrhovateľ a odporca povinní vrátiť jeden druhému všetko, čo podľa zmluvy dostali. Odčerpaním neoprávnene získaných majetkových hodnôt sa má dosiahnuť obnovenie predošlého stavu. Povinnosťou obohateného je vydať plnenie, ktoré bezdôvodne získal. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ poskytol odporcovi na základe neplatnej zmluvy peňažné prostriedky dňa 20.03.2009 v sume 1.494,29 Eur. Ďalej mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že odporca poskytol navrhovateľovi v splátkach v rôznych výškach spolu sumu 2.332,18 Eur, pričom poslednú úhradu vykonal dňa 15.03.2011, pričom navrhovateľ svoju pohľadávku zosplatnil až podaním zo dňa 29.05.2011, doručeným odporcovi dňa 01.06.2011. Z uvedeného vyplýva, že odporca navrhovateľovi plnenie, ktoré od neho bezdôvodne získal, vrátil v celej výške (dokonca vo vyššej sume o 837,89 Eur), a tak odporca už nie je povinný poskytnúť navrhovateľovi žiadne peňažné plnenie, ktoré by vyplývalo z tohto vzťahu. Z uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Nakoľko si účastníci konania vrátili z neplatného právneho úkonu všetky plnenia, ktoré z neho nadobudli, a teda odporca navrhovateľovi plnenie, ktoré od neho bezdôvodne získal, vrátil v celej výške, bolo bezpredmetné zaoberať sa námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom na strane žalovaného. Záver o tom, či je nárok navrhovateľa premlčaný alebo nie, by nemal na rozhodnutie vo veci žiaden vplyv, nakoľko zo strany odporcu došlo k úplnému vyrovnaniu záväzkového vzťahu s navrhovateľom, keď odporca všetky nadobudnuté finančné prostriedky navrhovateľovi vrátil v súlade s § 457 Občianskeho zákonníka. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 93 ods. 4 O.s.p., konštatujúc, že odporca bol v konaní účastníkom, ktorý mal vo veci plný úspech, preto by mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania v celom rozsahu. Nakoľko si žiadnu náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu nevyplýva, že by mu v konaní trovy vznikli, súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Vedľajší účastník vystupoval v konaní na strane odporcu. Nakoľko súd podanú žalobu v celom rozsahu zamietol, mal odporca v konaní v celom rozsahu úspech. V zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. má v konaní vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Vedľajší účastník podporoval v konaní odporcu, ktorý bol v konaní účastníkom s plným úspechom vo veci, preto mu prináleží právo na náhradu trov konania. Súd preto vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v zmysle § 142 ods. 1 a § 93 ods. 4 O.s.p. priznal plnú náhradu trov konania v sume 118,98 Eur titulom trov právneho zastúpenia (1 x prevzatie a príprava veci po 51,45 Eur + 1 x rež. paušál po 8,04 Eur, 1 x podanie vyjadrenia po 51,45 Eur + 1 x rež. paušál po 8,04 Eur), ktoré je v súlade s 149 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ povinný zaplatiť k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu JUDr. Bohdana Jakubisa. Lehota na splnenie povinností bola určená podľa § 160 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, a to vo výroku o náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Uviedol, že z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v konaní v tomto konaní žiadny vzťah. Z rozhodnutia vo veci samej mu preto neplynie žiadne právo či nárok. V tomto konaní preto nie je možné aplikovať zásadu úspechu pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi, pretože ten vo veci samej úspech alebo neúspech nemal. Postavenie vedľajšieho účastníka sa rozhodnutím vo veci samej logicky nezmenilo, a preto aplikácia § 142 ods. 1 O.s.p. je v tomto prípade vylúčená. Namietal, že odôvodnenie rozhodnutia neobsahuje žiadne zdôvodnenie skutočnosti, čím je podanie vedľajšieho účastníka v spore rozhodujúce a čím prispelo k rozhodnutiu vo veci a v čom konkrétne má súd za to, že trovy právneho zastúpenia za písomné podanie vedľajšieho účastníka boli účelne vynaložené. Poukázal na novelu O.s.p. platnú od 01.01.2015, v zmysle ktorej ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená za účelom ochrany spotrebiteľa, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní. Poukázal na viaceré rozhodnutia súdov, ako rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn. 6MCdo 5/2013, Okresného súdu Bratislava zo dňa 13.07.2012, č.k. 23C27/2012-46, Okresného súdu Galanta sp.zn. 30C/236/2014, Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 43C/25/2001, Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 13C/366/2013 a Okresného súdu Prešov sp.zn. 11C/259/2013. V závere odvolania uviedol, že už samotný vstup do konania nemožno považovať za nevyhnutný z pohľadu výsledku konania, a potom za účelný nemožno považovať ani nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Skutočnosť, že združenia vstupujú do konaní automaticky právne zastúpené a namietajú skutočnosti súdu známe, resp. ktorými sa súd zaoberá ex offo, nemožno považovať za účelne vzniknuté trovy právneho zastúpenia. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ a podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. rozhodnutie v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov konania.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil a zaviazal navrhovateľa nahradiť trovy odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 59,84 Eur. Konštatoval, že navrhovateľ v konaní využil svoje zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi. Takáto úvaha je v rozpore s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Poukázal na to, že navrhovateľ dlhodobo uplatňuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, úroky sú v rozpore s dobrými mravmi, sú neprimerane vysoké ako aj premlčané. Upozornenie na neprijateľné podmienky, námietku premlčania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie v spotrebiteľskej zmluve vedľajším účastníkom treba považovať za účelný úkon. Preto nemožno neprihliadnuť na vyjadrenie vedľajšieho účastníka. Pokiaľ navrhovateľ nebude uplatňovať pohľadávky, na ktoré nárok nemá, nedôjde k náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Rozsudok súdu prvého stupňa nebol napadnutý odvolaním vo výroku o zamietnutí návrhu ani vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania odporcovi. V tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal proti odporcovi zaplataenia žalovanej sumy 710,12 Eur s príslušenstvom. Dôvodom zamietnutia návrhu bola skutočnosť, že odporca navrhovateľovi plnenie, ktoré od neho bezdôvodne získal, vrátil v celej výške.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V danej veci bolo preto potrebné rozhodnúť o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ako to aj správne v odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvého stupňa.

Z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v danej veci vyplýva, že navrhovateľom podaný návrh bol súdom prvého stupňa zamietnutý, a preto úspešnému odporcovi patrí podľa § 142 ods. 1 O.s.p. náhrada trov konania. V dôsledku toho je povinný znášať náhradu trov konania navrhovateľ, ktoré vznikli odporcovi, tak aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu), čím mu v prípade úspechu nemožno uprieť právo na náhradu trov konania. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil a vo veci podal vyjadrenie (dňa 21.11.2014).

Vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

V prípade vedľajšieho účastníka odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného

ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka, opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Pokiaľ ide o výšku náhrady trov konania priznaných vedľajšiemu účastníkovi, odvolací súd zastáva právny názor, že táto bola súdom prvého stupňa v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. vyčíslená a priznaná v správnej výške za úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie k návrhu zo dňa 21.11.2014, tak ako ich špecifikoval súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa potom správne postupoval, keď uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia.

Odvolací súd na základe uvedeného rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,69 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 118,98 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 16.04.2015 + režijný paušál 8,39 Eur, t.j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,69 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.